

blemer via skattelovgivning. Det giver altid problemer, når vi skal prøve at lønne folk gennem en skattefordel. Jeg er faktisk i udgangspunktet altid negativ over for forslag om, at folk skal have en vis belønning for en indsats via en skattefrihed.

Jeg mener, og det gælder jo i høj grad offentligt ansatte, at hvor det enten er den ene kasse eller den anden kasse, der betaler, dér var det altså alt andet lige en mere simpel ordning at sige, at skattereglerne gælder nogenlunde ens for alle – burde i princippet være ens for alle – og så må den myndighed, der mener, at det er nødvendigt med en ekstra belønning for f.eks. at sende folk ud, så betale det, det koster, og vi må så her i Folketinget bevilge de penge, der skal til, til den pågældende myndighed.

Når vi simpelt hen synes, det er en god idé at sende politifolk ud i en eller anden mission, og når vi synes, det er en god idé at sende soldater ud i en eller anden aktion ude i verden, så må vi tilføre de midler, der skal til for at sikre, at de får en løn, og så får de derudover en kompensation for den ulempe, det selvfølgelig er.

Og her er jeg selvfølgelig fuldstændig enig med dem, der siger, at det ikke kan passe, at det er dem, der sidder allerøverst oppe i en eller anden kommandostilling, som er allerlængst væk fra dér, hvor det er farligt, som får den bedste behandling, hvorimod de, der er ude i felten og gør det egentlige arbejde, får den ringeste behandling. Altså så hører al rimelighed selvfølgelig op.

Vi er indstillede på, at problemet skal løses, og vi vil gerne lytte til, hvad skatteministeren måtte finde frem til, men vi har i øvrigt den principielle opfattelse, at det bedste er at løse problemerne ved, at det bliver overenskomstmæssigt, at man inden for det område, der er tale om, bevilger den løn, der skal til for, at folk påtager sig den opgave, som samfundet gerne vil have de skal påtage sig.

Flemming Kofod-Svendsen (KRF):

Jeg synes, der ligger nogle rigtige intentioner bag det forslag, vi har til første behandling. Der er jo påpeget en række urimeligheder, som jeg ikke synes vi bare kan sidde overhørig. Derudover er der jo bred enighed, når det gælder det fremadrettede. Så må vi finde klare regler. Men jeg synes også, vi har et ansvar over for de mennesker, som med rette – og der er nogle – må føle sig dårligt behandlet, og dér synes jeg, at vi må prøve at finde en løsning også for dem.

Jeg erkender, at der kommer afgrænsningsproblemer osv., men jeg synes alligevel, at vi skal gøre et forsøg under udvalgsarbejdet og virkelig finde ud af, hvor grænsedragningen skal være. Jeg er klar over, at det kan skabe forventning hos andre, men det, at det er vanskeligt at håndtere, synes jeg ikke må afholde os fra at hjælpe de mennesker, som vi jo alle er enige om at hjælpe. Jeg har ikke indtryk af, der er nogen, der vil forsvare nogen af de konkrete afgørelser, så selv om opgaven er vanskelig, så synes jeg, at det er det rigtige at prøve at løse den, og derfor vil vi gå til udvalgsarbejdet med en meget positiv grundholdning.

Intentionen er helt rigtig. Så ligger der lidt undersøgelsesarbejde, og dér håber jeg, at vi magter at klare det, så vi kan få rettet op på de skævheder, som vitterlig findes.

Første næstformand (Ole Løvig Simonsen):
Ordføreren for forslagsstillerne, hr. Kim Behnke.

Kim Behnke (FRI):

Jeg vil gerne gøre Venstres ordførers betragtninger til mine, nemlig at de mænd og kvinder, der har været udsendt til tjeneste i udlandet for den danske stat, har gjort en fremragende indsats.

Så meget mere ondt har det jo gjort på de pågældende, at efter at de er vendt hjem, efter at de har brugt kræfter på at få familien til at fungere igen og efter at de har brugt kræfter på at komme over den psykiske belastning, som det jo naturligvis har været at gå rundt med en fragmentationsvest på mere eller mindre 24 timer i døgnet og blive skudt på og blive udsat for et voldsomt pres, ja, når det så småt er begyndt at lægge sig, så er velkomsten tilbage til Danmark, at de modtager et brev fra skattemyndighederne med besked om, at den økonomi, de havde disponeret, alligevel ikke hang sammen.

Selv om skatteministeren ikke bryder sig om de eksempler, der er nævnt i bemærkningerne, og selv om der skulle have indsneget sig en enkelt unøjagtighed, så tegner bemærkningerne et billede af, at hvis man er smart, hvis man sørger for at få en smart og hensigtsmæssig rådgivning, ja, så kan man opnå skattefrihed.

Hvis man er politichef og sørger for at søge den nødvendige orlov fra sit embede, så kan man få 458.000 kr. om året, og man kan få 11.000 kr. i særligt tillæg og oven i det de dag-